

РЕШЕНИЕ

№ 4713

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5073** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК във вр.с чл.63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ чрез юриск.С. срещу Решение от 07.02.2023г постановено по нахд № 6313 /2021г на СРС ,21-ви състав , потвърждаващо НП № 22-007379 от 12.04.2021 година на Директора на ДИТ- С., с което на „Вихровения“ ЕООД на осн.чл.416 ал.5 от КТ във вр. с чл.414 ал.3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2 000,00 лева за нарушение на член 62, ал.1 във връзка с чл.1, ал.2 от КТ.Посочва се ,че решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка,което е довело до погрешни правни изводи. Моли да се отмени същото и да се потвърди оспореното пред въззивния съд НП .

В съд.заседание касатора се представлява от юриск. С. ,която поддържа касац.жалба и моли да се потвърди НП респ.наложеното наказание. Прави възражение за прекомерност на адв. възнаграждение на ответника .

Ответника не изпраща представител . Депозирано е възражение от 23.05.2023г от адв.П. ,с аргументи за неоснователност на каса.жалба

Представителят на СГП намира жалбата за основателна .

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок от легитимирана страна и пред надлежния съд, поради което е допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Във връзка с постъпил сигнал служители на ДИТ-С. на 08.03.2021 година извършили проверка на място в езиков център „Вихровения“, находящ се в [населено място], [улица]. В една от класните стаи проверяващите заварили свидетеля С. Ж. С. и й предоставили да попълни декларация относно спазването на трудовото законодателство. С. попълнила декларацията като посочила, че има сключен граждански договор за услуга „водене на часове“ в офис „Б.“ с работно време от 09.00 часа до 14.30 часа. До приключване на проверката „Вихровения“ ЕООД представило граждански договор за хоноруване на преподавателски часове от 01.02.2021 година с изпълнител С. С. за провеждане на обучителен курс по български език за периода от 01.02.2021 година до 26.02.2021 година с уговорено възнаграждение 650,00 лева, както и граждански договор за хоноруване на преподавателски часове от 01.03.2021 година с изпълнител С. С. за провеждане на обучителен курс „Български за чужденци“ с продължителност 15 учебни часа за периода от 01.03.2021 година до 15.03.2021 година с уговорено възнаграждение 150,00 лева (по 10 лева за учебен час). Разпитани били като свидетели : С. С. ; Р. П. и Г. С. .Св.С. посочва, че е започнала работа на граждански договор във „Вихровения“ ЕООД от месец януари 2021 година като преподавател по български език. При възникнала необходимост от сформирание на група или провеждане на индивидуални уроци от дружеството се свързвали със С. или друг преподавател и се уговаряли дали съответният преподавател има възможност да поеме обучението. Обучението се осъществявало предимно в обучителния център, но имало случаи за обучаване на служители на работното им място или онлайн. Работното време било различно в зависимост от конкретната заетост на преподавателя във всеки курс и понеже С. не знаела какво да впише в графата „работно време“ в декларацията вписала работните си часове в деня на проверката - 08.03.2021 година. С. посочва, че по лични причини могла да откаже да поеме курс, че няма твърдо фиксирано месечно трудово възнаграждение и няма право на отпуск. Възнаграждението се определяло в зависимост от броя изработени часове. В определени месеци, когато нямала часове не получавала никакво възнаграждение. Свидетелят Р. П. е осъществявала административни функции във „Вихровения“ ЕООД. Посочва, че практиката на дружеството е да се наемат външни преподаватели на свободна практика, с които се сключвали граждански договори за извършване на преподавателска дейност за определен курс. Преподавателите били свободни да откажат поемането на курс при невъзможност или други ангажименти. Заплащането се извършвало на база на изработените часове в края на курса. Дружеството имало сключени трудови договори само със служителите на административни длъжности и с един дългогодишен преподавател. Поради пандемията ритмичността на провеждане на курсове намалела. В деня на проверката П. била в езиковия център и при пристигането на проверяващите видяла как раздали бланки на декларации на намиращите се в центъра преподаватели като не им дали указания относно попълването им. Конкретно за С. С. посочва, че се е случвало С. да отказва курсове поради това, че работела с малки деца и имала друга ангажираност. П. отговаряла за спазването на графици за провеждане на курсовете като имало случаи, в които се налагало отлагането им, но нямало проблеми с преподавателите. Заявява, че не са се налагали дисциплинарни наказания и преподавателите не носели униформено

облекло.

Актосъставителят Г. С. също е разпитана като свидетел и посочва, че след постъпил сигнал е посетила езиковия център, раздала декларации на намиращите се в обекта лица. В една от класните стаи била Г. С., която се подготвяла за предстоящ учебен час. Впоследствие в ДИТ-С. се представил граждански договор между С. и „Вихровения“ ЕООД.

За извършената проверка бил съставен протокол за извършена проверка № ПР2107678 от 30.03.2021 година. Свидетелят С. съставила АУАН № 22-007379 от 30.03.2021 година за нарушение на член 62, ал.1 вр.с чл.1, ал.2 от КТ. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното НП.

Настоящия съдебен състав напълно споделя извода на въззивния съд, че не за всяко лице, заварено да полага труд в обект на работодателя без наличието на сключен трудов договор, може автоматично да се презюмира, че работи по трудово правоотношение, а не за извършването на определен обем работа по граждански договор. В разглеждания случай страните по договора са уговорили конкретен резултат от дейността - провеждането на определен обучителен курс с определен хорариум за определен период от време, фиксиран от възложителя. След извършването на така уговорената работа възложителят приема отчета на изпълнителя, което разкрива типични характеристики на договор за изработка. Ирелевантно за характера на правоотношението по предоставяне на работна сила е дали върху изплатеното възнаграждение е начислен и заплатен данък по ЗДФЛ. Въвеждането на изискване за носене на работно облекло също не предопределя априори характера на правоотношението като трудово или такова по граждански договор, тъй като използването на работно облекло може да наложена по силата на ЗЗБУТ и/или други закони и подзаконовни нормативни актове с оглед спецификата на конкретната дейност, която налага използването на определен тип работно облекло (строителство, медицина, стоматология и други), носенето на което обаче е с цел спазване на определен стандарт при осъществяване на дейността и не предопределя непременно характера на правоотношението като трудово правно. От събраните по делото писмени и гласни доказателства и докателствени средства недвусмислено се установява, че преподавателите осъществяват дейност по гражданско правоотношение, което има за предмет провеждането на определен брой лекторски часове по съответната дисциплина.

В решението си съдът е изложил в мотивите, че административно-наказателното производство е проведено без нарушаване на процесуалните правила визирани в ЗАНН; същото е започнало въз основа редовно съставен АУАН; НП е мотивирано; издадено е от компетентен орган, в законоустановения срок, отговаря на изискванията на чл.57 от ЗАНН. СРС е приел, че от събраните доказателства не се установява безспорно извършване на нарушението от обективна страна.

Настоящата инстанция намира, че при постановяване на решението районният съд не е допуснал съществени нарушения на процесуални правила, извършил е цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление, съгласно задължението по чл.312 и чл.313, ал.1 НПК, приложим по препращане от чл.84 ЗАНН. В тази връзка е изследвал дали акта за установяване на административно нарушение е издаден при спазване на разпоредбите на ЗАНН, дали наказателното постановление съответства на изискванията за съдържанието му по чл.57 ЗАНН и дали наказващият орган при издаване на постановлението е спазил процедурата по чл.52 и сл. от с.з., като е

направил законосъобразен извод, че са допуснати съществени нарушения на материалния закон при постановяването на обжалвания акт.

Липсата на допуснати в производството по издаване на обжалваното въззивно решение нарушения ,съставляващи самостоятелни касационни основания , съгласно чл. 348 ал.1 от НПК , за които съдът следи служебно съгласно чл. 218 ал.2 от АПК обуславя правилност и законосъобразност на Решение № 564771 от 18.12.2018г постановено по нахд № 13314 /2018г на Софийски районен съд ,135 ти състав ,отменящо НП № 338175-F377013 / 22.05.2018г,издадено от Зам.директора на НАП С. ,което следва да се потвърди.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221 ал.2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.02.2023г постановено по нахд № 6313 /2021г на СРС ,21-ви състав , потвърждаващо НП № 22-007379 от 12.04.2021 година на Директора на ДИТ- С., с което на „Вихровения“ ЕООД на осн.чл.416 ал.5 от КТ във вр. с чл.414 ал.3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2 000,00 лева за нарушение на член 62, ал.1 във връзка с чл.1, ал.2 от КТ
Решението е окончателно .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.